Вже ані словом, ні співом,
ні блиском очей не приваблю
Юного серця.
Та є в мене доня, мій паросток ніжний,
Буде любити мене і вечірнього.
Буду їй милий
Навіть тоді,
як затихну під брилами смертної
ночі.

Із збірки "Медобір"